

Hans Vandeweghe

Sportjournalist
@hansvdw

column

Blote kont

Er was deze week een rel in het Nederlands voetbal en die haalde de brede Nederlandse media. Eén journalist/columnist had iets geschreven over vervelende Marokkaanse voetballers en een tweede journalist/columnist/agitator haalde er de hele Marokkaanse voetbalgemeenschap bij die sommige clubs “naar de kloten maakte”. (Ik citeer, voor alle duidelijkheid.)

Het gevolg was een geanimeerde discussie bij de VARA bij Pauw tussen de tweede journalist, die heel vervelend kan zijn, en een voor de gelegenheid opgetrommelde derde man, een Marokkaanse Nederlander die ook heel vervelend was omdat hij met hele lange tenen naar de studio was gekomen. Die laatste, Farid Azarkan, sprak in naam van het Samenwerkingsverband Marokkaanse Nederlanders en eiste al snel excuses. De journalist dacht er nog niet aan en lachte hem vierkant uit als “de meneer hier die ik niet ken en die zo graag ook eens met zijn verhaaltje op de tv komt”.

In ken de eerste journalist/columnist, Hugo Borst, als

betrouwbaar en genuanceerd. Hij was een paar jaar een collega in Nederland. Ik ken de tweede, Johan Derksen, nog beter en wel als behoorlijk ongenueanceerd maar wel met kennis van zaken. Hij was de baas van *Voetbal International* toen ik bij Sport International werkte en we werkten samen in het door hem zo vaak als verloederd aangehaalde Gouda.

Het interessante aan de hele discussie was hoe de discussie niet is gevoerd omdat nogal snel de begrippen stigmatisering, racisme, Wilders en excuses in de rondte vlogen. Jammer, want we hadden al een hele klui kunnen hebben aan Borst die schreef dat sommige trainers liever geen Marokkanen in de ploeg halen omdat die heel vervelend en eigenwijs kunnen doen.

Derksen trok maandagavond in *Voetbal Inside* (te vinden op het internet) de zaak breder. Hij lachte eerst met de baard van een Marokkaanse voetballer en zei dat hij vast wel in het nationale elftal van IS zou kunnen spelen. Hij wist ook van veel clubs die problemen hadden met een te grote instroom van Marokkanen

en van clubs die daar quota op hadden gezet. En dus kunnen de gezonde Nederlandse jongens niet langer in hun blote kont gaan douchen omdat de Marokkaanse jongeren dat niet meer willen. We waren afgedwaald.

Er ontspon zich een hevig heen-en-weergesprek waarin Derksen de langetenenman nóg langere tenen bezorgde. Jammer, want ik had graag de discussie

**Blote konten
horen bij
kleedkamers
zoals zweet
hoort bij sport:
het moet
zwabberen en
het moet
druppelen**

gevoerd willen zien over Marokkaanse voetballers die niet gewild zijn. Is dat wel zo? Ik ken een club waar de trainer geen vervelende zwarte Afrikaanse voetballers wil – of toch maar een paar – en waar de laatste seizoenen toch verschillende Marokkanen tot eenieders volle tevredenheid in dienst waren.

Derksen ging door: de ramadan en topsport. Hij zei dat trainers liever geen Marokkanen

(moslims in het algemeen dus) in de ploeg hebben als die aan hun vasten vasthouden. Je kunt hem en de trainers die dat vinden geen ongelijk geven. Niet eten en drinken tussen zonsopgang en zonsopgang is de rechte weg naar blessures en niet te verenigen met topsport.

De ramadan loopt dit jaar van 6 juni tot en met 5 juli, ongeveer de periode van het EK voetbal. Ramadannende moslims worden dus beter niet geselecteerd. De Fransen hebben Karim Benzema van de week alvast thuis gelaten, maar dat was voor een zaak van afpersing en drugs en niet omdat hij niet wilde eten in juni.

Pas echt interessant had het kunnen worden met de discussie over de blote kont en of die nog wel is toegestaan, nu er zoveel Marokkanen in de kleedkamer zitten. De Marokkaanse man met de lange tenen keek vies toen hij zei dat de blote kont in de kleedkamer iets van de jaren 60 was en dus een verouderd gebruik. Onzin natuurlijk, hij verwart met de monokini. Blote konten horen bij kleedkamers zoals zweet hoort bij sport: het moet zwabberen en het moet druppelen. Het spijt mij voor alle lange moslimtenen.

Ik ben van zelf van dat wolkje gedonderd, die dag in 2005 toen ik in de fitness aan het Rogierplein op mijn openbare zedenschennis werd aangesproken door mijn fitnessende broeders van de islamgezindte en of ik in het vervolg niet langer naakt met een handdoek losjes in de hand naar de douche wilde lopen.